

26. navadna nedelja – leto C

Bogataš in ubogi Lazar

»Živel je bogataš. Oblačil se je v škrlat in dragoceno tkanino ter se dan na dan sijajno gostil. Pri njegovih vratih pa je ležal revež, ki mu je bilo ime Lazar in je imel polno ran po telesu. Rad bi se najedel tega, kar je padalo z bogataševe mize, in celo psi so prihajali in lizali njegove rane. Revež je umrl, in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje. Tudi bogataš je umrl in bil pokopan. In ko je v podzemlju trpel muke, je povzdignil oči in od daleč videl Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. Zaklical je: »Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega prsta v vodo in mi ohladi jezik, kajti trpim v tem plamenu.« Abraham mu je rekel: »Otrok, spomni se, da si v življenju dobil svoje dobro, Lazar pa prav tako húdo; zdaj je on tukaj potolažen, ti pa trpiš. Vrh tega je med nami in vami velik prepad, tako da tisti, ki bi hoteli od tod priti k vam, ne morejo, pa tudi od tam se ne da priti k nam.« Nato mu je bogataš rekel: »Prosim te torej, oče, da ga pošlješ v hišo mojega očeta. Imam namreč pet bratov in posvari naj jih, da tudi oni ne pridejo v ta kraj mučenja!« Abraham mu je dejal: »Imajo Mojzesa in preroke, te naj poslušajo!« Ta pa mu je odvrnil: »Ne, oče Abraham, toda če pojde kdo od mrtvih k njim, se bodo spreobrnil.« On pa mu je dejal: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih.« Lk 16,19-31

Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov,

se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih. Ker smo navajeni evangeljskih odlomkov, se verjetno ne zdrzemo ob grozljivosti današnje prilike. Zdi se, da je ena izmed mnogih, ki pač govori o življenju. Verjetno se nam zdi, da je pravzaprav logično, da se nesramni bogataš, ves zamaščen od požrešnosti, pač cvre v peklju. A prilika v sebi nosi in razkriva veliko globlje vprašanje. Bogatin se v mukah na oni strani sprašuje, kako bi pomagal bratom, ki gredo za njim po isti poti. Skrbi ga, da bodo preslišali tisto oznanilo, ki bi jim pomagalo priti v nebesa. Abraham jasnovidno pove, da tudi če kdo od mrtvih vstane, ne bo pomagalo. Če ne poslušajo tistih, ki bi jih lahko poslušali, tj. če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, tudi od mrtvih vstalega ne bodo! Grozljiva gluhot, ki ji ni pomoči!!!

Ob neuspehih svojega oznanjevanja se pogosto sprašujem, kaj pa pomaga, da kdo sliši Božje sporočilo oz. kaj mu preprečuje, da ga ne sliši. Že sem razmišljal o tem, kakšne ovire poznamo. Pomislil sem, da je pomembno: kdo nam govori (ali nam je všeč ali ne, je na pravem položaju ali ne, zbujajo zaupanje ali ne itd.), kako nam govori (ali je oster ali sočuten itd.), kaj nam sporoča (ali nam sporočilo ugaja ali ne, je v skladu z našimi predstavami ali ne itd.). Zraven lahko dodamo še vso našo drugo čustveno navlako, ki nas ovira, da bi slišali in sprejeli.

Ponoči sem se zbudil in mi je prišel odgovor: Vse je povedano v molitvi Oče naš! Kako? Najbrž v mislih prvi del molitve preskočimo in začnemo z: Daj nam danes naš vsakdanjih kruh ... Naše misli, besede in življenje se vrtijo okrog naših želja, prošenj, potreb, predstav itd. Tako se zavrtimo v svoj svet in vanj spuščamo le tista sporočila, ki se skladajo z našimi prošnjami: Daj nam danes to, jutri si privoščimo ono ... Obvaruj nas tega! itd. Znotraj teh predstav je brez učinka tudi sporočilo iz onostranstva. Vedno se najde izgovor, da ga ne slišimo.

Molitev Oče naš pa nas pripravi, da bi slišali. Začenja se takole:

Oče naš – Molitev me vabi, da se resnično ustavim. Oče, Bog ti si res moj oče. Ti veš, kaj potrebujem. Ti si oče, ti si dobri oče, čeprav tega v tem trenutku ne čutim. Ti si moj oče, ti si naš Oče, torej skrbiš za vse. Razumem ali ne, čutim ali ne, to je dejstvo – Bog je moj Oče, pri tem moram vztrajati!

ki si v nebesih – jezi me, da si v nebesih, zakaj te ni tu. A, Oče, ti si moj oče in ne kdorkoli. Ti si v nebesih in veš vse, razumeš vse, vidiš vse. Ti veš, kaj naj storim, ti veš, kaj je zame dobro, ti veš, kaj potrebujem. Tebi torej, ki si v nebesih izročam vse!

posvečeno bodi tvoje ime – kako naj te posvetim? Tako, da ti neprenehoma izrekam svojo hvaležnost, da skrbiš zame. Joj, kolikokrat imam občutek, da si pozabil na tisoč stvari, ki bi jih želel. A, ti veš! Bodi hvaljeno ime Gospodovo! Molimo te Kristus in te hvalimo tu in v vseh cerkvah sveta, je vzklikal Frančišek Asiški. Ta vzklik ponavljajo njegovi bratje. Da, vzklik posvečevanja, hvaležnosti, slavljenja. Pretirano se sliši, a to je temelj, da slišimo Njegovo sporočilo, da se mu odpremo, mu zaupamo!

pridi k nam tvoje kraljestvo – Gospod, tvoje kraljestvo naj pride k nam, kraljestvo ljubezni in miru. Da Oče, ti si vse ljubil kot brate, naj te ljubim v bratih in sestrah. Tisti revež pri vratih, je moj brat, tista, ki me ne poslušša, je moja sestra. Naj pride k nam tvoje kraljestvo, po tebi, po tvoji ljubezni, po moji ljubezni, po moji ljubezni do bratov in sester!

zgodi se tvoja volja – Gospod, veliko ljubše bi mi bilo, če bi se godila moja volja. A ti veš, kaj je prav, ti vse veš. Naj se vedno godi tvoja volja. Torej naj ljubim, naj ne sovražim, naj ne preziram, naj se ne skrivam. Naj bom tvoj otrok, saj si ti moj Oče.

kakor v nebesih tako na zemlji – Gospod, vse postavljaš na glavo. Naj bo tako v nebesih, kot si jaz predstavljam, da mora biti že tu na zemlji. Po moje! A ti imaš prav, ti si moj Oče, naj te posvečujem, naj po meni prihaja tvoje kraljestvo na zemljo, naj se po meni godi tvoja volja, tu na zemlji.

Kako preprosto! Ko bi bogatin takole molil Oče naš, bi slišal preroke in Mojzesa. Videl bi reveža pred vrati, videl bi konec, ki se mu bliža, marsikaj bi razumel. Kako preprosto! Vse bomo razumeli, če bomo le iskreno molili prvi del Oče naša, nadaljevanje pravzaprav sledi samo. Kaj bo torej omogočilo, da bomo slišali, kar moramo slišati? Prava molitev. Naj nas Bog očičuže, po molitvi, ki nas jo je sam naučil. Amen.